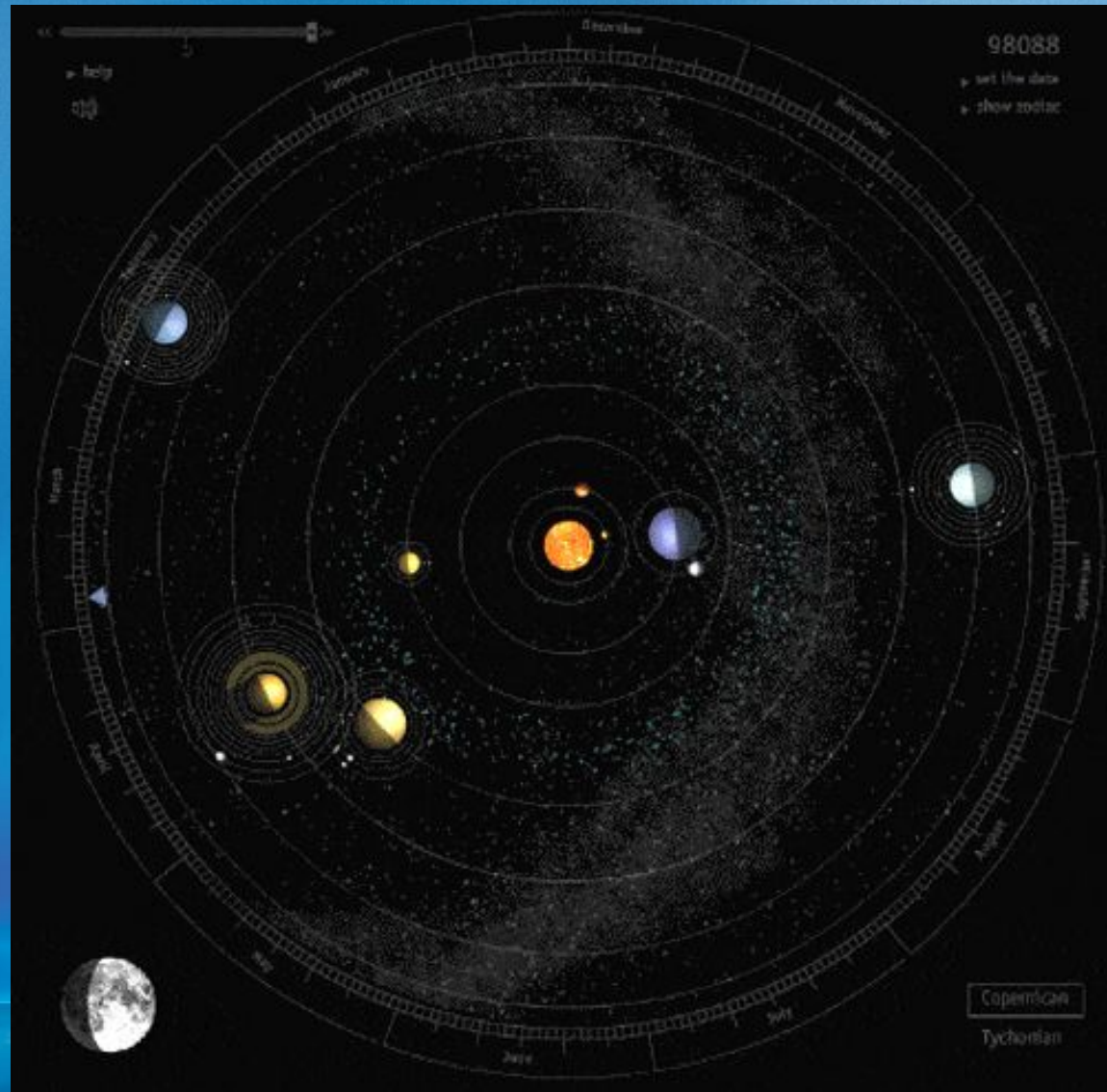

Венера

Венера - друга від Сонця велика планета Сонячної системи. Одна з планет земної групи, по своїй природі подібна до Землі, але менша за розміром.

Фізичні характеристики

- Середній радіус $6051,8 \pm 1,0$ км
- Площа поверхні $4,60 \times 10^8$ км²
- Маса $4,8685 \times 10^{24}$ кг
- Сонячна доба 116,75 діб

Венера — внутрішня планета, і на земному небосхилі не віддаляється від Сонця далі 48° . Венера — третій за яскравістю об'єкт на небі; її блиск поступається лише блиску Сонця та Місяця. Належить до планет, відомих людству з найдавніших часів.

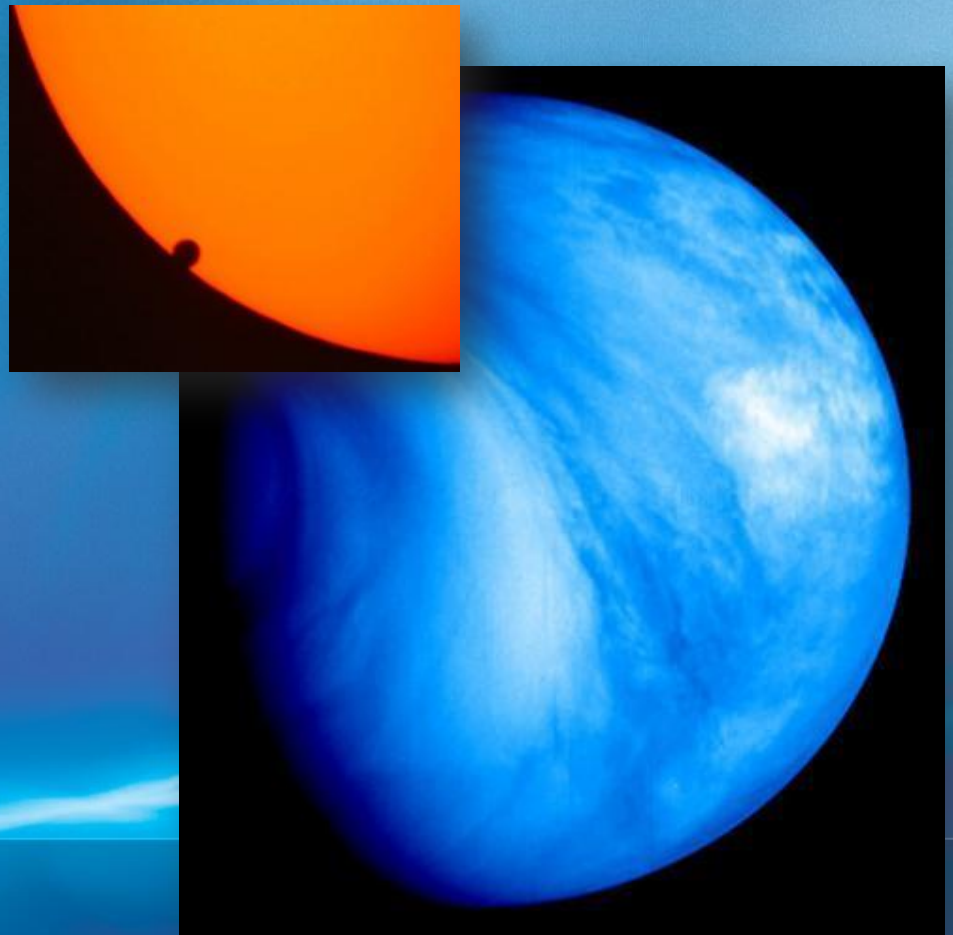
The background is a rich, multi-colored cosmic scene. It features a prominent blue and purple nebula on the left, a bright yellow and orange galaxy core in the center, and a blue and green nebula on the right. Several planets are visible: a large Earth-like planet in the bottom left, a smaller Earth-like planet in the bottom right, and a crescent moon in the upper center. A bright star with a four-pointed diffraction pattern is in the top left, and a ringed planet is in the top right. The overall color palette is dominated by blues, purples, and greens, with bright highlights from stars and galactic cores.

Досліджен ня

- Вже 1610 р. Галілео Галілей за допомогою телескопічних спостережень вивчав зміну фаз у Венери, тобто зміну її видимої форми від диска до вузького серпа.

- У 1761 р. очікувалося рідкісне небесне явище: проходження Венери перед диском Сонця. Багато астрономів готувалися до цієї події і навіть споряджали експедиції в далекі краї для його спостережень.

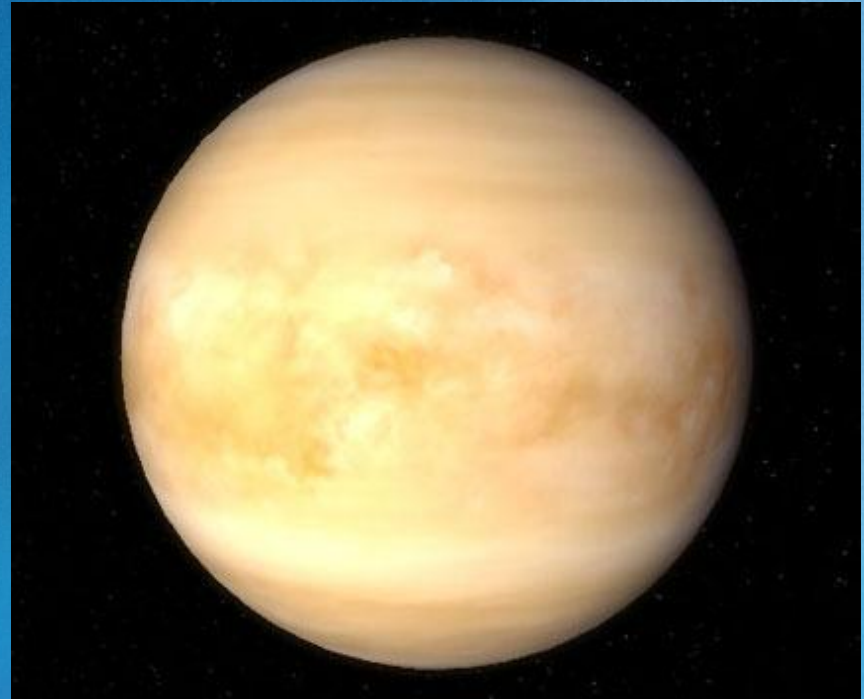
Готувалися до спостережень і російські астрономи. Їх організатором був Михайло Васильович Ломоносов. Він направив дві експедиції до Сибіру, організував спостереження в Петербурзі, на університетській обсерваторії, сам же вирішив спостерігати вдома в невелику трубу з метою вивчення явища як такого.

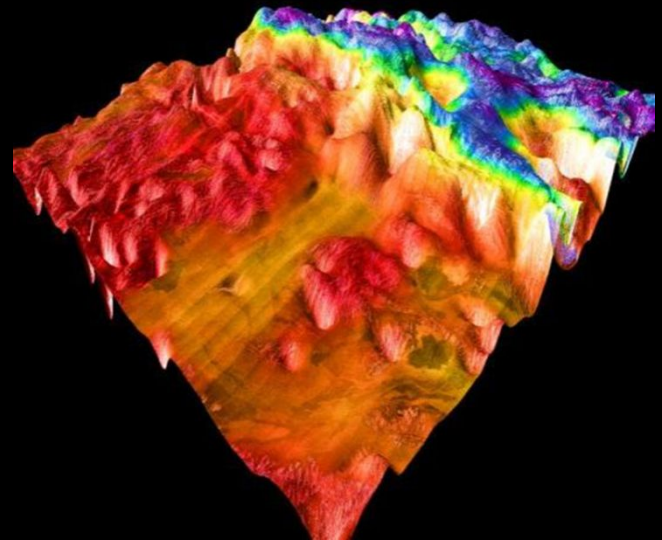
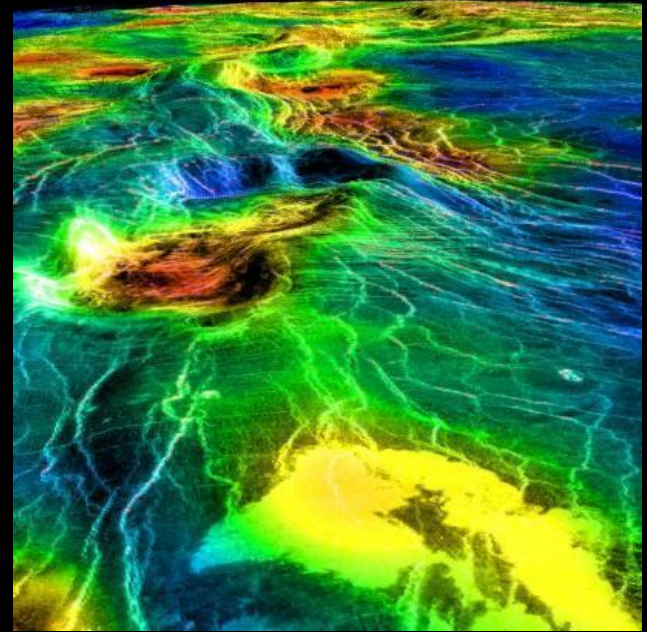
Коли чорний диск Венери вже сховався з сонячного диска, Ломоносов помітив, що тонка дуга на краю Сонця зігнулася, як би піднесена диском Венери, і утворився яскравий виступ - "пупир", за висловом Ломоносова. Потім "пупир" лопнув і диск Венери злився з темним фоном неба.

Так чи інакше, в кінці XVIII століття стало зрозуміло, що Венера оточена щільною атмосферою і потужним хмарним шаром.

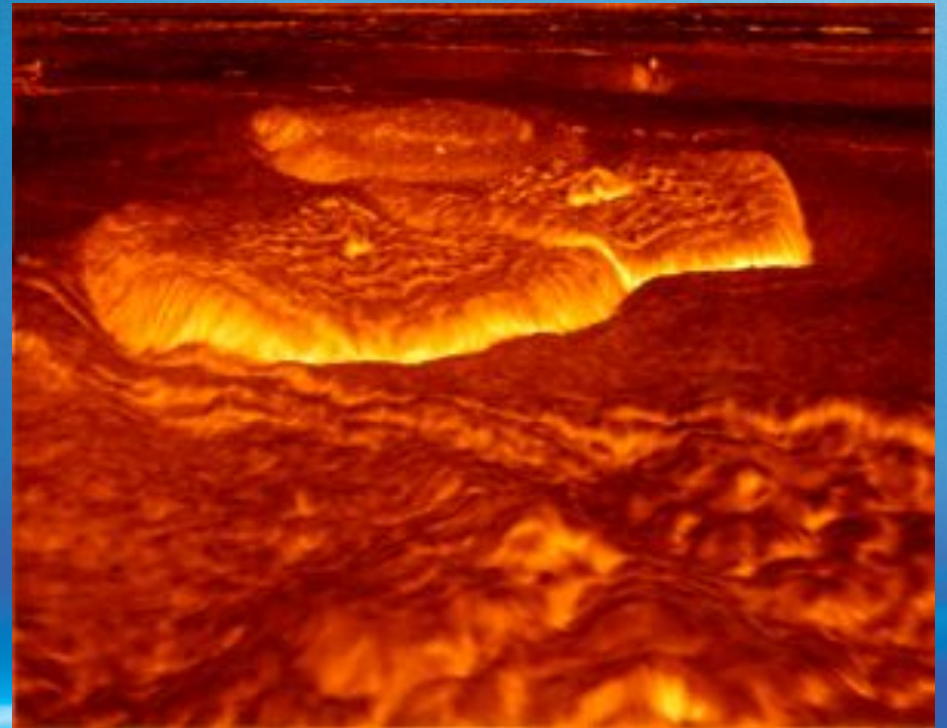
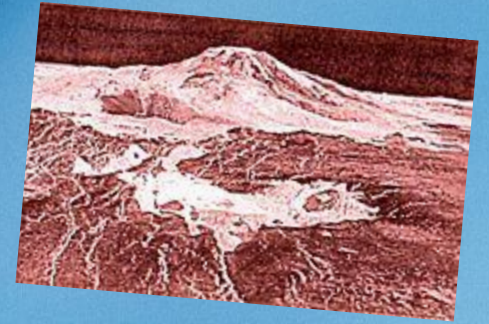
Поверхня

Зйомки «Венери-15, –16» виявили близько 150 ударних кратерів діаметром від 8 до 140 км. Великий вік поверхні свідчить про дуже низьку інтенсивність змін різних форм рельєфу вітровою чи акумуляційною ерозією, хімічним вивітрюванням та іншими поверхневими факторами. В багатьох кратерів частина викидів поводить себе як плинна субстанція, утворює спрямовані, зазвичай в один бік від кратера, великі потоки довжиною в десятки кілометрів, а іноді й більше.

Ендогенні геологічні процеси — базальтовий вулканізм і розломна тектоніка — панують над екзогенними процесами. Не виявлено ніяких слідів діяльності рідкої води на планеті.

Для земного спостерігача Венера не відходить від Сонця далі ніж на 48° . Це пояснюється тим, що вона розташована ближче до Сонця, ніж Земля. Протягом 585 діб чергуються періоди її вечірньої і ранкової видимості.

